

Vetero

Knina

www.farnoststaryknin.cz

srpen 2017

Srpen ve farnosti

Pokračuje doba prázdnin a dovolených. Pokračují také stavební práce na našich objektech. Na libčické kapli již od minulého roku probíhá generální oprava střechy - výměna latí, shnilých částí krovu, tašek. Vše se již blíží do finále a tak by v tomto měsíci měla být tato oprava dokončena. V kostele sv. Fabiána a Šebestiána v Živohošti jsme se rozhodli pokračovat v obnově vnitřku chrámu. V loňském roce se vymalovala sakristie a presbytář kostela. Letos chceme vymalovat loď kostela a strop v lodi. Bylo zapotřebí ještě před malováním vykonat zednické práce, na jednom místě v předsíni kostela vykvetla dřevomorka, i to se řeší. S určitými obavami sleduji postup prací, protože se blíží slavnost Posvěcení chrámu - 1. září -

a to bychom chtěli slavit již v čistém kostele. Prosím také o modlitbu za zdárné dokončení těchto prací. Veliké poděkování patří manželům Krejčíkovým, zvláště panu Krejčíkovi, díky nim může být bohoslužba i v provizorních“ podmínkách každou neděli v obvyklém čase. Pokud máte možnost, můžete se s nimi domluvit na úklidu kostela po malování.

Slavnost Posvěcení chrámu oslavíme v pátek 1. září v 17:00 hod. bohoslužbou a v 18:00 hod. děkovným koncertem. V sobotu 2. září v 15:00 hod. společně s velmistrem Řádu křižovníků s červenou hvězdou P. Josefem Šedivým O.Cr. poděkujeme za toto místo, za všechny, kteří zde žijí. Budeme se modlit i za Vaše zemřelé, a protože se blíží začátek nového školního roku, rádi bychom požehnali všem našim školákům i učitelům. Byl bych moc rád, kdybyste si našli čas a mohli jsme se začátkem příštího měsíce setkat v Živohošti.

Mimořádné události v měsíci srpnu

15. 8. 2017 Slavnost Nanebevzetí P. Marie - **poutí v Boroticích**

16:45 - mše svatá – pan kanovník Jan Gernt

26. 8. 2017 Koncem srpna slaví hasiči z Chotilska slavnost výročí - 90 let sboru.

Chceme jim poděkovat za jejich práci bohoslužbou při „chotilském posvícení“ - ve 13:00 hod. bude mše sv. u kaple svatých archandělů Michaela, Rafaela a Gabriela v Chotilsku

28. 8. 2017 budou v kostele sv. Františka u Karlova mostu v Praze vysvěceni na jáhny klerici Václav Sládek a Leo Galas.

Úmysly apoštolátu modlitby na měsíc srpen

Všeobecný úmysl: Umělci

Za současné umělce, aby skrze dílo daru svého talentu pomáhali i druhým poznávat krásu stvoření.

Národní úmysl: Abychom neztratili radost z evangelizace, která je odpovědí na Boží lásku (EG, č. 81).

Vzpomeňme na kněze, kteří v tomto měsíci mají výročí úmrtí a působili ve zdejší farnosti.

9. 8. 1859 zemřel borotický farář **Antonín GUNNER**, narodil se 1814 v Sobotce

26.8.1985 zemřel u oltáře **P. František Krba O.Cr.** při mši svaté v Hostouni a je pohřben na hřbitově v Unhošti, narodil se 1921 Poříčí u Českých Budějovic

28. 8. 1785 zemřel staroknínský farář **Rudolf Ignác KAWKA de Birkenthal**, narodil se 1707 ve Velvarech

*Oslava 960 let první zmínky o Živohošti
a slavnost*

Posvěcení chrámu sv. Fabiána a Šebestiána

1. 9. 2017

17:00 hod. - mše svatá

18:00 hod. - koncert

VERNERCOLLEGIUM

Zazní skladby z díla autorů J. S. Bacha, M. A. Charpantiera, J. Pachelbela,
G. F. Händela, A. Dvořáka.

Účinkuje: Vernercollegium

(ve složení: Jan Verner – bas, Jan Verner jun. – trubka, Pavel Kudelásek – housle,
Marie Hasoňová – housle, Jakub Verner – viola, Pavel Verner – violoncello,
Lukáš Verner – kontrabas, Barbara Kürstenová - cembalo):

2. 9. 2017

15:00 hod. - mše svatá - hlavním celebrantem

*P. Josef Šedivý O.Cr. velmistr Řádu křížovníků s červenou
hvězdou*

poděkování za výmalbu kostela a požehnání
školákům a učitelům do nového školního roku.

Přikládám vzpomínku na živohošťskou slavnost před deseti lety s panem kardinálem Miloslavem Vlkem. Jeho úvodní slovo k bohoslužbě a homilii.

950 let Živohoště – slavnostní mše sv. dne 1. 9. 2007

Úvodní přivítání

Zdravím vás všechny v tomto chrámu přírody. Je to nádhera: nad vámi, za vámi, vidím ten věnec lesů – přírodu. Vedle je jezero. Tak, jak to bylo v Palestině, když po ní Ježíš chodil. Kolem jezera, na břehu jezera se často setkával s lidmi.

Mám radost, že mohu s touto obcí – se Živohoští – slavit 950 let první zmínky o této lokalitě. Neznamená to, že existuje jen 950 let. Existovala asi daleko dřív, ale před 950 lety v zakládací listině kapituly litoměřické je první zmínka. Slavíme tu Vaši historii, Vaši minulost, Vaše předky, všechny ty, kteří tady po celých 950 let žili. Farnost slaví výročí posvěcení kostela. Musím také připomenout 80 let výročí existence místního hasičského sboru, který je k dispozici pro případ nebezpečí tomuto místu. Toto všechno chceme slavit v tomto pěkném prostředí a při tomto příznivém počasí...

Budu při této mši svaté myslet na toto místo, na tuto farnost, na Vás na všechny, na tuto obec a na ty obce, jejichž starostové přišli, aby je zastupovali. To je můj úmysl: modlit se i za Vaše nemocné i za Vaše zemřelé. Toto všechno tedy беру do svého srdce.

Drazí bratři a sestry, vážení přátelé!

V životě člověka jsou okamžiky, kdy slaví něco v životě osobním, ale i v životě nějaké komunity, společenství, či obce. V národě se slaví. Je totiž důležité, aby všední běh života byl přerušen nějakými chvilkami, kdy se člověk zastaví, kdy nechá ostatní starosti stranou, jako by za zády, kdy se z něčeho raduje. Setká se s přáteli. To je pro život člověka velice důležité.

A dnešní příležitost, příležitost slavit 950 let první historické zmínky o tomto místě, to je veliká příležitost nejen pro Živohošť, ale i pro celé okolí, protože Živohošť byla vždycky určitým centrem celého regionu. Proto mě potěšilo, že pozvánka na tuto slavnost byla podepsána čtyřmi dalšími starosty a živohošťskou farností. Je vidět – a Vaše přítomnost to ukazuje – že tato slavnost má dopad do celého širokého kraje. Ovšem my jsme dnes pozváni, abychom slavili ještě na jiné rovině, nejen na té historické.

Jistě si při některých příležitostech připomínáte celou tu historii: 950 let – tedy v polovině 11. století, za knížete Spytihněva. Tehdy byl biskupem v Praze biskup Šebíř a byla to doba, kdy náš stát „šel“ mocensky nahoru. Císař byl nějak slabý, nebo mladý, nebo ještě chlapec. A tak se Spytihněv snažil svoji moc upevnit. A to ve spolupráci s biskupem Šebířem. Uvažovali tehdy získat královskou korunu, poněvadž jsme měli jen knížata, neměli jsme krále. To byla doba před 950 lety – doba úzké spolupráce mezi představiteli civilními i církevními. A ke zvýšení slavnostnosti těch chvil a toho úsilí tehdy založili kapitolu v Litoměřicích u svatého Štěpána. Právě v její zakládací listině je zmínka o Živohošti. Málokterá obec má tak přesnou zmínku datovanou až na den, kdy byla poprvé zmíněna. Většinou se to tak trochu tuší, dovozuje z nějakých zmínek, ale takto historicky danou chvíli první zmínky, to má málokterá obec. Když se ohlížíme zpátky na tuto Vaši slavnou, 950 let dlouhou historii, můžete mít radost a já Vám k tomu blahopřeji. Tady „šel život“ 950 let. Co všechno Vaši předkové prožívali? Husitské války, třicetiletou válku... Bohatá historie... Tedy: můžete být hrdi na toto místo. Můžete být hrdi. O sto let později – r. 1241 – je v kronice kanovníka vyšehradského zmínka o tom, že tady kníže Vladislav slavil vánoce. A to znamená, že se předpokládá, že tu byl kostel, aby mohl slavit vánoce křesťansky. Tady jsou určité mezníky, milníky Vaší historie. A je to slavná historie. Můžeme tedy – a proto jsme se sešli – Bohu děkovat za 950 let existence a možná ještě víc: abychom se z toho radovali.

Ale člověk potřebuje slavit častěji, nejen jednou za desetiletí nebo století. Člověk se potřebuje častěji „vytrhnout“ a vystoupit z civilního, všedního, mnohdy šedého běhu života. Dnes jsme četli v prvním čtení z knihy Zjevení svatého apoštola Jana o Božím stanu mezi lidmi. Bůh se přiblížil k člověku. Postavil stan uprostřed lidí. Přiblížil se, aby byl blízko našemu všednímu životu. Pozval člověka, nás obyčejné lidi, do společenství s ním. Je to něco tak úžasného, co je třeba si znovu a znovu připomínat, že Bůh navštívil nás, lidi; že Bůh nám chce být blízko a že nás zve, zvláště při nedělní bohoslužbě, abychom do jeho stanu vstoupili. Abychom do jeho blízkosti přišli. Je důležité si to uvědomit! 950 let - jistě, to je velká věc. Ale uvědomme si i tuto věc: Bůh nás zve do svého společenství, přichází k nám, aby nám byl blízko, a jedná s námi jako s přáteli. A pozvání do stanu Božího je adresováno všem. Na této veliké události, že jsme Božími přáteli, že jsme pozváni do společenství s ním, do blízkosti Boha, je vidět důstojnost člověka. Dnes, v dnešní době, když se rozhlédneme po světě, vidíme, že důstojnost člověka je mnohdy ohrožena, ponižována a pošlapávána. Jeden druhého střílí. To, že jsme pozváni do Božího stanu a do Jeho blízkosti ukazuje, že máme důstojnost. Že lidé, člověk – jeden vedle druhého, máme takovou důstojnost, že nás Bůh zve. A z toho vyplývá jedna důležitá věc: jsme si rovni. Není žádný jiný motiv a důvod pro rovnost člověka člověku, pro rovnost mezi lidmi, než tato důstojnost pozvání do Božího stanu – Bůh nás zve do své blízkosti a zve nás jako přátele.

Tak to čteme i v druhém čtení z listu Efesanům. Svatý Pavel píše do Efezu: Nejste nějakí přistěhovalci, ale Boží rodina, jste přátelé Boží. A tak při této příležitosti slavení historie Vašeho místa si uvědomujeme i tuto druhou věc: při příležitosti výročí posvěcení tohoto chrámu slavíme velikost a důstojnost, které se nám dostalo. Myslím si, že je důležité si to uvědomovat. Nejsem jen tak někdo, kdo je úplně zapomenutý, někde v nějaké chaloupce na konci vsi. Jsem ten, koho zve Bůh do své blízkosti. Když někam přijede nějaký politický činitel, prezident... tak se všichni sbíhají, každý si s ním chce podat ruku nebo s ním pohovořit.

A tady jsme zváni všichni do kontaktu, do setkání s tím nejvyšším představitelem, který existuje na světě, a to je ON: Bůh. V tom je velikost této chvíle, velikost našeho života. Chceme u tohoto prostého oltáře děkovat Bohu, že nás k této důstojnosti pozval, že nás nepřehlídí. Že nám nevyčítá naše hříchy, ale že nás zve do své blízkosti, aby nám odpustil. Rád bych ve chvíli slavení historie tohoto místa přidal právě tento důležitý moment: jsme Boží přátelé, jsme Boží děti, máme tuto důstojnost. A tak jako děti Boží, přátelé Boží, slavme svůj život nebo události v něm. Děkujme Bohu, že nás k této důstojnosti pozval, že nás činí hodné svého přátelství, že On vede iniciativu, aby se s námi setkal. Ať je tedy chvíle slavení eucharistie naplněna vědomím: Jsem v přátelství s Bohem a Bůh o mně ví. Bůh na mě nezapomněl. Bůh s námi mluví v těchto čteních Písma – je to rozhovor Boha s námi. Ať nás tedy tato duchovní skutečnost naplňuje radostí. Nejen dnes, pro tuto chvíli slavení, ale pro celý náš život, vždy znovu.

Ke slavnostní chvíli, ke které jsme se dnes sešli, patří ještě i další úkon: posvěcení zvonu nebo zvonku – není veliký, ale jistě bude krásně znít. Posvěcení zvonu ve chvíli výročí posvěcení kostela. Ke kostelu patří zvon; když je kostel bez zvonu, je jakoby bez srdce. Posvětim tento zvon, aby se z věže Vašeho kostela slavnostně rozeznával. Když zazní zvon, zvláště v neděli, jeho zvuk vytváří slavnostnost té chvíle a je to jako by hlas kostela. Kostel tady stojí; již svou existencí zve k návštěvě, ale když se rozezná zvon, jako by někdo volal: Pojd'! Přijď! Jako by připomínal to, o čem jsem hovořil: máš důstojnost dítěte Božího. Jméno zvonu je: Naše Paní nad Vltavou. Je to velmi příznačné jméno, neboť na druhé straně jezera budují trapistky klášter, který bude velkým duchovním centrem. To vše posvěcuje tento kraj, můžeme říci: požehnaný kraj. V tomto duchu budu tedy nyní zvon světit.

(kardinál Miloslav Vlk)

Všem vyprošuji pokojný čas odpočinku a rád Vám žehnám.

P. Josef Andrejčák O.Cr.

